A°. 1848. N°. 99.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 11 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Vergeten de ministers de herzienings-ontwerpen?

Bij besluit van 17 maart werd de commissie tot het ontwerpen eener nieuwe grondwet benoemd: 11 april had deze haar werk ten einde gebragt. Binnen drie en eene halve week vervulde zij hare taak. Sedert verliepen er vier weken en nog zijn de ontwerpen niet in de Kamer gebragt; weinige dagen geleden waren zij zelfs, zoo wij wel onderrigt zijn, nog niet eens bij den Raad van State ingekomen.

De ministers schijnen dus langer werk te hebben met het nazien der voorgestelde bepalingen en hare verdeeling in wets-ontwerpen, dan de commissie met de vaststelling en de redactie. De schuld kan niet bij den Koning liggen; want 14 of 15 april was het ontwerp met het rapport aan den Koning gedrukt en de ministers konden dus onmiddelijk handen aan het werk slaan. In drie of vier dagen konden zij ligtelijk klaar komen met het nazien en in ontwerpen splitsen van het voorgedragene. Alles had daarvoor moeten blijven liggen.

Zouden de ministers door hunne oorlogzuchtige plannen, voor welke de natie, hoewel vijandig tegen al die ijdele geldverspillingen, nieuwe offers zal moeten brengen, zouden zij daardoor de geheele grondwets-herziening vergeten hebben, of nog altijd onder elkander zitten te philosopheren over de voortreffelijkheid van »Britsche constitutiën" in »echt Nederlandschen zin." Wanneer zij voor het nazien van een werk meer tijds noodig hebben dan de opstellers voor het maken, kan men niet anders dan het er voor houden, dat zij of hunne taak vergeten hebben, of zich voor haar ongeschikt gevoelen. In het laatste geval moeten zij plaats ruimen voor moediger en bekwamer mannen; in het eerste verschooning vragen bij de Kamers en de natie voor zoo grof eene vergetelheid en het werk niet tot na Pinksteren uitstellen, maar terstond aanhangig maken.

De vorige ministers vielen, dewijl hunne ontwerpen van herziening niet voldoen konden. De Koning verklaarde zich daarvoor, dat eene nieuwe, aan de wenschen der natie voldoende grondwet, binnen korten tijd zou tot stand komen. Het bevorderen van die herziening was de hoofdtaak van het tegenwoordig ministerie. Het gevoelde dit zelf en noemde zich verder alleen geschikt om »de zaken zoo wat aan den gang te houden." Maar hoe kan het dan nu die herziening zoo geheel vergeten en langer met het nazien bezig zijn dan de commissie met het ontwerpen.

De ministers zijn op de stoelen der heeren VAN RAPPARD-VAN DER HEIM gaan zitten; dier geest van talmen en onophoudelijk uitstellen schijnt daarbij tevens over hen gekomen te zijn. Zij miskennen geheel hunne roeping.

Terwijl in Frankrijk eene nationale vergadering bijeenkomt, van welke wij niet weten wat aan de wereld te wachten staat; terwijl de clubs daar woelen en zich een nieuwe worstelstrijd schijnt te openen; terwijl Duitschland inwendig gist en kookt en naar buiten, zonder zich om regt en rede te bekommeren, grijpt naar hetgeen het meent te kunnen overweldigen, met geweldige aansluiting de landen bedreigt, welke het van de zee scheiden; terwijl geheel Europa geschud en geschokt wordt, is het geen tijd om op zijn uiterste gemak staatsregelingen te herzien. Weten de ministers of die stroom, welken wij met zoo hevig geweld zien voortijlen, ons sparen zal? en zoo zij het niet weten, is het dan geen pligt in tijds dijken en dammen te versterken, ten einde hij ons gereed vinde zijnen aandrang te wederstaan? Hebben zij dat gedaan en worden wij toch medegesleept; zij zullen zich niets te wijten hebben. Een dag heeft thans meer beteekenis dan vroeger jaren; één dag vroeger of later kan ons behoud of onze vernietiging wezen.

Alleen eene verbeterde staatsregeling kan ons die zedelijke kracht geven, welke ons behouden kan: legers helpen in de tegenwoordige oogenblikken niets; integendeel de kosten, welke zij veroorzaken, zuigen 's volks beste sappen uit, wekken ontevredenheid en verzwakken inwendig. Maar als het volk ziet, dat men het vertrouwt, als men het niet langer berooft van het hun toekomend regt, zijne vertegenwoordigers zelf te kiezen, wanneer het in zijne wetgeving het product van wijsheid en volksgezindheid ontdekt, eerst dan zal het zich rondom de banier der regering scharen en moedig wederstand bieden aan allen, die het deze voorregten wilden ontnemen.

Dat de ministers niet vergeten, dat het volk voor zijne tegenwoordige instellingen geenerlei genegenheid gevoelt; dat het dus met spanning, uit gevoel voor de behoefte, en met vrees, uithoofde van de onzekerheid of men het dat alles zal geven, wat het in den tegenwoordigen tijd zich niet wil zien onthouden, de grondwets-herziening te gemoet ziet: elke dag wachtens wekt het ongeduld der burgerij en doet haar met regt hare eischen vermeerderen.

Niet langer dus getalmd en getreuzeld: maar de ontwerpen ten spoedigste bij de Kamer gebragt. Nu men herinnerd is, dat de grondwet moet herzien worden, mag het ministerie het hoofdwerk zijner roeping niet langer vergeten. Want wij willen nog altijd het beste denken en het voor vergetelheid houden. Wij willen nog niet gelooven, dat de ministers met hun werk gereed zijn, maar, zich deswege schamende, het aarzelen aan het daglicht te onderwerpen.

Vóór alles dringt de herziening der grondwet.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

Petersburg, *30 april.* Bij keizerlijk besluit van den 12den jl. is de uitvoer van Russische gouden en zilveren munten langs de geheele westelijke landgrenzen van het rijk, tot op nader order, verboden. Voerlieden en reizigers mogen, de eersten tot 100 R., de laatsten tot 300 R. in gouden of zilveren munt per persoon over de grenzen medenemen.

— De Keizer heeft onderscheidene bisschoppen tot aartsbisschoppen verheven.

ITALIE.

De berigten uit Rome zijn onrustbarend. Den 1sten dezer heeft daar eene volksbeweging plaats gehad, ten gevolge van de weigering des Pausen, Oostenrijk den oorlog te verklaren. Het ministerie heeft zijne demissie ingediend en het volk heeft den H. Vader gedreigd, dat het een Provisioneel Bestuur zou benoemen, indien hij niet binnen 24 uren van zijn besluit terugkwam en aan Oostenrijk den oorlog verklaarde.

DENEMARKEN.

Altona, *6 mei.* Tot den aanval op Alsen is besloten, waarom alle gewonden van Flensburg, Sleeswijk en Rendsburg naar deze stad zullen vervoerd worden, om in de genoemde steden voor anderen plaats te maken. De aanval op Alsen zal veel menschenlevens kosten, daar de oever van dit eiland zeer hoog is; men stelde daarom den aanval van dag tot dag uit, dewijl het mogelijke verlies op 2000 man werd berekend.

Volgens een later berigt verlaten de Denen dit eiland. Men ziet uit het hoofdkwartier stoombooten vol naar Fünen zeilen en ledig terugkeeren. Zoo zoude dan nu het geheele land van de Deensche bezettingen bevrijd zijn. De partij der Eider-Denen is geheel en al ontmoedigd, daar zij ziet dat al hare pogingen op niets uitloopen.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *6 mei.* Het committé der 50 heeft gisteren besloten, aan den Duitschen Bond het voorstel te doen, dat deze zou verklaren nooit te zullen toestaan, dat een tot het Duitsch gebied behoorende volksstam of een aan Duitschland behoorend land, van hetzelve zou worden afgescheiden; en dat bij voorkomende gevallen, de doelmatigste middelen daartoe onmiddellijk worden genomen. Voorts heeft het committé besloten, aan de Nationale Vergadering aan te bevelen, zich tot den Hongaarschen Rijksdag te wenden, met vriendschappelijk verzoek, dat de Hongaren de Saksers in Zevenbergen in hunne nationaliteit niet zouden bekorten; en eindelijk heeft het committé nog besloten, dat de Bondsvergadering zou worden uitgenoodigd, te zorgen, dat in de afzonderlijke Bondstaten niet alleen maatregelen worden genomen voor de volkswapening, maar dat zij ten spoedigste worde tot stand gebragt.

Frankfort, *7 mei.* In de zitting der Bondsver-

gadering van gisteren heeft de Wurtembergsche gezant op last zijner regering een voorstel gedaan tot openbaarheid der zittingen van de Bondsvergadering. In deze zitting is ten aanzien van de belemmeringen der stoomscheepvaart op den Rijn het besluit genomen, de Pruisische, de groot-hertogelijk Hessische en de Nassausche regeringen uit te noodigen onverwijld en gemeenschappelijk de doelmatigste en krachtigste maatregelen te nemen, om de gewelddadige belemmering der stoomsleepvaart, die den handel en de nijverheid zoo zeer benadeelt, ten spoedigste te doen ophouden.

Hamburg, 5 *mei*. Ten gevolge der door Denemarken genomen maatregelen, was de beurs heden zeer onstuimig. Men verneemt, dat zich onder de bij Helgoland in beslag genomen Hanseatische schepen, er een bevindt, hetwelk toebehoort aan den heer *C. Godeffroy*. Er zijn thans lieden, die, ingeval de Denen verder voortdringen, niet alleen op eene moedige verdediging van onze havens en kusten, maar ook op een onverschrokken aanval aandringen, indien men slechts spoedig tot de noodige wapening en uitrusting van koopvaardijschepen, groote booten enz. overgaat. Het voorbeeld van een honderdtal matrozen uit Pillau, die een verbond sloten, gezamentlijk hun leven te wagen, ten einde de voor de haven ten anker liggende Deensche oorlogschepen, met gewapende booten te overvallen en hen in den grond te boren, schijnt hier den naijver opgewekt te hebben.

Op het ten zuiden van Hamburg in de Elbe gelegen eiland Steinwörder, is men bezig batterijen aan te leggen; de gewigtige punten aan den oever bij Twielenflet en Brunshausen, van waar men met geschut het geheele vaarwater bestrijken kan, is door Hanover met zwaar geschut voorzien. Onze naar Cuxhaven vertrokken 6de compagnie heeft haar gereedschap medegenomen, om schansen op te werpen, terwijl het aan eene verdediging door middel van gewapende vlotten, pramen en andere kleine schuiten ook niet zal ontbreken.

Bromberg, 3 *mei*, *'s avonds 6 ure*. Zoo even ontvangen wij een berigt uit Wongrowiec, dat overal schrik verspreidt.

Te Lopienno, een stadje nabij Wongrowiec, werd dezen nacht de alarmklok geluid. Men hoorde van alle kanten roepen: Naar Gnesen! en in een oogenblik was de geheele (alleen Poolsche) mannelijke bevolking op weg om de insurgenten bij te staan. Gnesen zal het tegen zoo veel insurgenten niet kunnen uithouden, en wee dan den ongelukkigen Duitschers en joden.

Berlijn, 7 *mei*. Uit eene goede bron ontvangen wij nadere berigten over den stand der Russische krijgsmagt, die in het Westen zal worden ontwikkeld; 100,000 Russen staan op dezen oogenblik in het koningrijk Polen. Een ander korps van 150,000 man is in eene, niet verwijderde tweede linie achter den Bug en Niemen van Wilna tot Luck in Volhynië gelegerd. Eene reserve van 100,000 man wordt bij Kiew en Borysow bijeengetrokken.

— Uit Swinemunde wordt gemeld, dat de kommandant der Deensche fregatten voor het uitloopen der vreemde schepen onder neutrale vlag, den 11den dezer tot uiterlijken termijn gesteld had, maar bij later bevel gelast heeft, dat alle zich op de reede bevindende schepen, die binnen de 24 uren verlaten en zich in zee begeven moeten.

Posen, 6 *mei*. De door *Mieroslawski* bevolene wapening is nu algemeen; alle plaatsen zijn door de strijdbare mannen verlaten, zoo dat er slechts grijsaards, vrouwen en kinderen zijn overgebleven. Men weet niet met zekerheid waar zich de insurgenten bevinden; zij zijn overal waar zij denken de troepen te kunnen overweldigen. In den laatsten strijd bij Wreschen hebben de Polen geen gevaar ontzien. Ofschoon er met vier kanonnen op hen geschoten werd, rukten zij onophoudelijk voort en noodzaakten de kolonne van *Hirschfeldt* niet alleen te wijken, maar dreven haar zelfs geheel uit elkander. Er moeten ongeveer 800 Polen in den strijd gevallen zijn, waaronder 460 dooden.

In den nacht van den 5den is een bataillon van het 18de regiment infanterie in Buk door de insurgenten aangevallen, en nadat er, zoo als men gisteren verhaalde, wederom 200 man tot de Polen overgeloopen, zou het bijna geheel verslagen zijn.

De taktiek van *Mieroslawski* is van eene geheel nieuwe soort, die onze veldheeren in verlegenheid schijnt te brengen; de troepen moeten zeer ontmoedigd zijn, zoowel door den leeuwenmoed waardoor de Polen overal zegevieren, als door de afgrijselijke handelwijze der *Sensenmänner*. Deze scherpen namentlijk tot op het oogenblik van den aanval hunne zeisen, zoodat de vonken er uitvliegen, en zingen daarbij hun volkslied: »Nog is Polen niet verloren;" zoo rukken zij op de maat van het lied voorwaarts en stormen op den vijand in zonder den dood te ontzien.

Gisteren avond hoorde men om 10 uur van het fort Winiari en Wilda van tijd tot tijd kanonschoten, en om 11 uur werd de generale marsch geslagen. Het schieten duurde tot 1 uur, doch er volgde geen aanval op de stad.

HONGARIJE.

Pesth, 3 *mei*. De regering heeft zeer onrustbarende tijdingen uit het Banaat en uit Kroatië ontvangen. Vele, tot Hongarije behoorende plaatsen, met meestal Servische inwoners, hebben zich met haar gebied bij Servië aangesloten, en *Zara Georgiewiksch* tot Koning uitgeroepen. De ban van Kroatië, *Jelaschisch*, proclameert de contra-revolutie in het openbaar. Hij spreekt van 100,000 man Kroaten en grensbewoners, die zijne bevelen wachten, en aan wier hoofd hij den ouden staat van zaken in Hongarije en in de geheele monarchie zal herstellen.

FRANKRIJK.

Parijs, 7 *mei*. Heden was een aantal vertegenwoordigers in de conferentiezaal bijeen, welke zich den zondag ten nutte maakten de keuzen der kandidaten voor de commissie van het uitvoerend bewind te bediscussiëren. Ook hadden verscheidene bijeenkomsten in de bureaux plaats. Een belangrijk deel der vergadering was in het 17de bureau bijeengekomen. De heeren *Etienne Arago*, *Barbès*, *Xavier Durrieu*, *Th. Bac*, *Babaud-Laribière*, *Emman. Arago*, *Frichon*, *Frinchant* en verscheiden anderen, allen tot de ultra-republikeinsche partij der vergadering (*l'extrême gauche*) behoorende, waren bij deze bijeenkomst tegenwoordig.

Deze vereeniging wilde eerst al de leden van het Provisioneel Bestuur in de commissie van het uitvoerend bewind opgenomen zien, doch heeft eindelijk het voorstel van verscheidene harer leden goedgekeurd een committé van het uitvoerend bewind te benoemen, dat met de redactie van een ontwerp van constitutie belast zal zijn. De zamenstelling van dit committé zou niets met het Provisioneel Bestuur te maken hebben, wier leden ieder hunne portefeuille zouden behouden.

Deze staat van zaken zou voortduren, totdat de nieuwe constitutie zou zijn goedgekeurd.

In eene andere vereeniging, waarbij ongeveer 80 leden tegenwoordig waren, is het voorstel gedaan en met algemeene stemmen aangenomen de commissie van het uitvoerend bewind uit zes leden te doen bestaan, namentlijk de heeren *Lamartine*, *Ledru-Rollin*, *Arago*, *Marie*, *Bethmont*, *Marrast*.

Heden avond verzekerde men dat de heer *Lamartine* morgen aan de Nationale Vergadering zou vragen, hem niet van zijne collega's van het Provisioneel Bestuur te scheiden, in de daarstelling van het committé der uitvoerende magt. Algemeen gelooft men nog niet, dat de Kamer zich morgen met deze kwestie zal bezig houden, daar in deze zitting die ministers, welke dit gisteren niet verrigt hebben, hun verslag moeten uitbrengen.

Eindelijk zijn er nog verscheidene leden, welke willen, dat men eene commissie van vertegenwoordigers benoeme, waartoe ook de leden van het uitvoerend bewind zouden behooren, ten einde het ontwerp eener constitutie zaâm te stellen.

— Men verzekert, dat een aantal vertegenwoordigers besloten heeft in de Nationale Vergadering het voorstel te doen, voortaan geen openbaar beambte als vertegenwoordiger toe te laten. Hiervan zouden evenwel de ministers, de onder-secretarissen van staat, de maire der hoofdstad, de prefect van politie en eenige weinige andere beambten uitgezonderd zijn.

— De elementen, waaruit de Nationale Vergadering bestaat, zijn de volgende:

Leden der voormalige Kamer van Afgevaardigden	129
Magistraten en advocaten	111
Geestelijken	11
Geneesheeren	17
Werklieden	34
Fabrikanten	38
Militairen	38
Stedelijke overheidspersonen	39
Regeringscommissarissen en geëmploijeerden	63
Letterkundigen en journalisten	31
Landbouwers	16
Ingenieurs	8
Grondeigenaars	50
Onbekenden	245

Het totaal geeft slechts 830 vertegenwoordigers, in stede van 900; dit is echter toe te schrijven aan de omstandigheid, dat de vertegenwoordigers der koloniën nog niet allen zijn aangekomen.

— De club der revolutie, gepresideerd door den heer *Barbès*, heeft bij acclamatie en met eenparigheid van stemmen het rapport aangenomen van eene speciale commissie, die ten doel had de kwestie te onderzoeken, of de republiek al dan niet een president moest hebben, gelijk de Vereenigde Staten. De conclusie van het rapport luidt: geen president in Frankrijk.

— De heer *Barbès*, kolonel van het 12de legioen der nationale garde, heeft de volgende affiche heden aan de muren binnen deze stad doen aanplakken:

XIIe. LEGIOEN.

»Burgers!

»Ik verneem dat eenige contra-revolutionnaire dagbladen eene verraderlijke beteekenis hebben gegeven aan eenige uitdrukkingen, voorkomende in een adres van de *club der regten van den mensch*, welk adres door de jongste ongelukkige gebeurtenissen te Rouaan was uitgelokt. Ik verklaar dat het nimmer bij mij is opgekomen mij van een legioen te scheiden, dat mij met zoo veel sympathie heeft aangenomen en waarover ik trotsch ben bevel te voeren.

»Ik protesteer tegen elk denkbeeld van een beroep op geweld, hetwelk alleen voordeel zoude aanbrengen aan de vijanden van vrijheid en vooruitgang. Het 12de legioen zal mij steeds aan zijne spits zien, wanneer het er op aan zal komen de ware belangen der republiek te verdedigen.

»Burgers, herinneren wij ons, dat wij het gewapende volk zijn, om over onze regten, over onze vrijheid te waken; dat onze eenheid, onze kracht en de wanhoop der contra-revolutionnairen van alle partijen zal uitmaken."

— Het groote feest, dat op het veld van Mars zou plaats hebben, is thans stellig op den 14den dezer bepaald. Het beeld der republiek, dat alsdan in het midden van het veld staan zal, is door den beeldhouwer *Schlesinger* vervaardigd, 14 ellen hoog en het grootste, dat sedert den kolossus van *Rhodes* vervaardigd is.

Men zegt, dat bij het ministerie van Binnenlandsche Zaken een register opengesteld is, waarin de jonge meisjes zich laten inschrijven, die moeten voorkomen op het groote republikeinsche feest, dat door het Provisioneel Bestuur van 10 tot 14 mei is uitgesteld. De voorwaarden zijn de volgende: Geen jong meisje zal daaraan deel mogen nemen, dan wanneer zij tusschen 15 en 22 jaren oud is, bij hare ouders inwoont en goede borgen heeft. Bovendien moet zij lieftallige en regelmatige gelaatstrekken hebben. Reeds zijn 200 meisjes ingeschreven, die, naar men zegt allen zeer schoon zijn; heden morgen was het plein van het pavilloen de l'Horloge opgevuld met moeders, tantes, nichten of vriendinnen van die welke zich lieten inschrijven; eenige werden afgewezen, omdat zij niet aan alle vereischten van het programma voldeden en schenen daarover zich zeer beleedigd te gevoelen.

De bedoelde meisjes zullen gekleed zijn in een rosé zijden tricot, en een wit kleed, versierd met vijf bouquetjes roode rozen. Zij zullen hun hoofd versieren met een krans van blaauwe korenbloemen en madeliefjes, en in de handen twee zijden vaantjes houden, die zij onder het zingen van vaderlandsche liederen heen en weder zullen zwaaijen. Eenigen zullen bloemenmandjes dragen en de plaatsen bestrooijen, waar het Provisioneel Bestuur zal stilhouden; de 20 schoonste meisjes zullen gezeten zijn in eene prachtig versierde kar, met 16 witte paarden bespannen.

— De *Presse* blijft steeds met kracht aandringen op de ontwapening des legers. Wij hebben, zegt de heer *de Girardin*, eene innige overtuiging, die wij, in drie regelen kunnen zamenvatten, op deze wijze:

't Is het leger, dat tweemalen, in 1830 en 1848, het koningschap heeft omgeworpen;

't Is het leger, dat, sedert 30 jaren, Frankrijk ten gronde rigt en ten verderve voert;

't Is het leger, dat der vrijheid den doodsteek zal geven, na ons van den burgerkrijg in den buitenlandschen oorlog, of van den buitenlandschen in den binnenlandschen geworpen te hebben.

In de daarop volgende regelen bestrijdt de heer *de Girardin* de stelling, dat het leger de beste steun van den troon is. De gebeurtenissen hebben het tegendeel geleerd. De gewapende magt wekt wantrouwen. Omgeef den president der Vereenigde Staten met 300,000 bajonnetten, en men zal aan beide zijden wantrouwen zien ontstaan en aanslagen smeden.

— Toen de heer *Lamartine* gisteren in de Nationale Vergadering het rapport voorlas, over het door het Provisioneel Bestuur gehouden gedrag, heeft ieder de ontsteltenis in zijne trekken kunnen opmerken. De heer *Lamartine* is ziek, ten gevolge der vermoeijenissen, welke hij sedert twee maanden heeft verduurd.

— Sedert eenige dagen houdt lord *Normanby* met den heer *Lamartine* talrijke en langdurige bijeenkomsten aan het ministerie van buitenlandsche zaken.

— De vraag naar bedieningen en plaatsing is thans grooter dan ooit onder het keizerrijk, de restauratie en de regering van *Lodewijk Philips* het geval is geweest. Men wil, dat te dien aanzien een maatregel zal worden genomen, daarin bestaande, dat aan de deur van ieder ministerie eene tabel zal worden aangeplakt, bevattende den korten inhoud van alle verzoekschriften met den naam der verzoekers.

— Heden morgen zijn pogingen aangewend, om oproerige proclamatiën in de voorstad St. Antoine aan te plakken; de arbeidende klasse echter heeft die zelve afgerukt, in weerwil van den tegenstand van eenige gewapende mannen, die de aanplakkers vergezelden, om hen te beschermen.

— De berigten uit Italië luiden, gelijk gisteren, zeer gunstig voor de zaak van Lombardije. De gisteren gegeven tijding der door Koning *Albert* op de Oostenrijkers behaalde overwinning, wordt heden in alle deelen bevestigd. Men geloofde zelfs, dat de Koning onmiddellijk voortrukken zoude, om ook Bussolengo te nemen. De inneming van Pastrengo heeft hem meester gemaakt van de geheele linie van het uiterste punt van het Garda-meer tot aan het versterkte kamp bij Verona toe. Dat de geestdrift allerwege door deze overwinning een nieuw leven heeft erlangd, is natuurlijk.

Te gelijkertijd, en dit is van niet minder belang, opent ook Venetië de oogen, en erkent, dat het verloren ware, indien *Karel Albert* het aan zich zelven overliet. Daarom heeft het ook zijne hulp ingeroepen, en terzelfder tijd besloten, Venetië met Lombardije te doen vereenigen. Daar het bewind te Venetië echter reeds de republiek had doen proclameren, kon het op zijn eigen besluit niet wel

terug komen; van daar, dat het eene vergadering bijeengeroepen heeft, welke dienaangaande beslissen zal. Hoogstwaarschijnlijk is het, dat die vergadering, om zich van Koning *Karel Albert's* bescherming te verzekeren, intrekken zal, wat in een eerste oogenblik van geestdrift gedaan was. Men zal het denkbeeld opgeven, om Venetië tot eene onafhankelijke republiek te maken, en alsdan zou die vergadering zich vereenigen met de te Milaan zitting hebbende.

Koning *Karel Albert* heeft de pauselijke troepen, onder bevel van den generaal *Durando*, belast, elken aanval der Oostenrijkers op Venetiaansch grondgebied wederstand te bieden.

— Te Lyon bestond reeds van het begin der omwenteling een gewapend korps dat den naam van *Voraces* had aangenomen. Het was uit werklieden der voorstad Croix Rousse zaamgesteld en vormt thans eene wel georganiseerde, zelfs met geschut gewapende magt van 10.000 man. Zij worden door het Bestuur betaald en oefenen eene soort van policie; zoodra zich b. v. het gerucht verspreidt, dat er in eenige woning wapenen verborgen zijn, zoo doen zij geregelde huiszoeking. De orde is door hen niet gestoord geworden, maar met dat al boezemt hun daarzijn den vreedzamen ingezetenen nog al eenige ongerustheid in en de generaal *Gemeau*, die den generaal *Bourjolly* in bevel over de militaire divisie, waarin Lyon ligt, vervangen heeft, moet hun verklaard hebben, dat hij hen niet langer zou kunnen dulden. Men zegt, dat zij geweigerd hebben zich te ontbinden en van hunnen kant geëischt, dat de troepen zich verwijderen zullen.

— Uit Oran wordt onder dagteekening van den 27sten april geschreven, dat er tegenwoordig, uit die Algerijnsche provincie, veel troepen naar Frankrijk gezonden worden, dat dien ten gevolge de Arabieren het gerucht verspreiden, dat men het land verlaat; dat de binnenlanden in gisting geraken; dat er reeds vijandelijkheden bedreven, moorden gepleegd, konvooijen opgeligt, een telegraaf vernield, zijn. Zoodra de oogst binnen was, dacht men, zou er een opstand uitbarsten, en generaal *Pelissier*, die te Oran kommandeert, was met eene kolonne naar de binnenlanden op marsch gegaan.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 9 *mei*. Eergisteren heeft te Keulen de bijeenkomst der crediteuren van het bankiershuis *A. Schauffhausen* plaats gehad. Uit de overgelegde balans blijkt, dat het actief, alles tot de prijzen van den dag bestemd, 1,361,892 rth. meer bedraagt dan het passief, dit laatste ten beloope van 5,775,556 rthlr. De voorstellen van schikking, op welke wij later zullen terugkomen, zijn aan eene commissie uit de crediteuren ten fine van consideratie en advies verzonden.

— De een en twintigste tentoonstelling van voortbrengselen van schilder-, teeken-, graveer-, bouw- en beeldhouwkunst alhier, zal plaats hebben in het lokaal der Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, geopend worden op 28 augustus e. k. en uiterlijk op 30 september gesloten. Alle schilderijen enz., zullen vrachtvrij moeten bezorgd worden, vóór of uiterlijk op 14 augustus, aan het gemelde lokaal, volgens de bepalingen, in het daartoe uitgegeven programma omschreven. De vereenigde commissie, tot die tentoonstelling benoemd, heeft een ieder uitgenoodigd, die tot bereiking van het voorgestelde doel zou kunnen bijdragen, om hare pogingen daartoe welwillend te ondersteunen. (*Hand.*)

— Men zegt dat de bezettingen der garnizoensplaatsen aan de grenzen zullen versterkt worden. Het garnizoen van Tilburg zou, onder anderen aanmerkelijk worden vermeerderd.

— Uit een heden morgen van Zijne Excellentie den heer minister van Buitenlansche Zaken *ad interim*, bij de kamer van koophandel en fabrijken alhier ontvangen berigt, blijkt, dat 's Konings minister-resident te Kopenhagen zich met allen mogelijken ijver heeft laten gelegen liggen aan het gebeurde met het Nederlandsche koopvaardijschip *Jacoba*, kapitein *J. L. Muntendam*, van de Elbe bestemd naar Hobroe; dat de Deensche minister van Buitenlandsche Zaken op de te dier zake ingeleverde reclame, zijn leedwezen over het gebeurde tegenover eene bevriende natie heeft betuigd, onder bijvoeging, dat onverwijld de noodige orders zijn uitgevaardigd, ten einde de bedoelde belemmering worde opgeheven en ten einde de *onzijdige schepen*, welke zich in het kanaal van Sleeswijk mogten bevinden, vrijelijk hetzelve te laten uitvaren, zonder op eenigerlei wijze te worden gehinderd.

— Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is door den heer mr. *S. P. Lipman* te Amsterdam, ingediend een adres, houdende verzoek:

1o. Dat het der vergadering moge behagen, door alle ter harer beschikking staande middelen de bespoedigde invoering der nieuwe staatsregeling te bevorderen:

2o. Dat het der vergadering moge behagen, door bloot tijdelijke maatregelen in tijdelijke behoeften te voorzien; en

3o. Dat het der vergadering moge behagen, hare goedkeuring te onthouden aan alle zoodanige ontwerpen, als welke, ingrijpende in de finantiëele toekomst van Nederland, tot den werkkring behooren van de aanstaande vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk.

— Naar men verneemt, zal het staats-examen dit jaar te Leeuwarden plaats hebben.

's Gravenhage, 9 *mei*. Naar men verneemt is thans bij den Raad van State aanhangig een ontwerp van wet, strekkende tot handhaving van rust en veiligheid, mitsgaders tot beteugeling van openbaar geweld, alsmede omtrent het verblijf en het uit het rijk verwijderen van verdachte vreemdelingen. Men ziet de aanbieding van dat ontwerp aan de Tweede Kamer spoedig te gemoet. (*Amst. C.*)

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare werkzaamheden hervat. In deze zitting zijn ingekomen twee koninklijke boodschappen ten geleide van wets-ontwerpen en daarbij behoorende memoriën van toelichting; het eerste strekkende tot verleening eener dispensatie aan de firma *Nijman en van Marle*, te Zutphen, van de artt. 11 en 12 der wet van den 16den november 1814 (*Staatsblad* no. 106), — het tweede strekkende tot tijdelijke wijziging van art. 26 der wet van den 12den maart 1818 (*Staatsblad* No. 15), op de uitoefening der groote visscherij.

De commissie, welke belast is geweest om, met eene commissie uit de Eerste Kamer, het door de Staten-Generaal vastgestelde adres van rouwbeklag wegens het overlijden van Z. K. H. prins *Alexander der Nederlanden* aan Z. M. den Koning aan te bieden, heeft, bij monde van den heer *Hoffman*, haar verslag over het volbrengen van die taak uitgebragt, uit welk verslag bleek dat Zijne Majesteit na de voorlezing van het adres het volgende geantwoord heeft:

»Edel Mogende Heeren!

De deelneming, welke U Edel Mogenden aan den dag leggen in het overgroot verlies, hetwelk mij getroffen heeft, vertroost mijn geschokt gemoed. Ik dank U Edel Mogenden hiervoor uit den grond mijns harten.

Met U Edel Mogenden zie ik eene waarborg voor het welzijn des vaderlands in het bestaan der volkomen overtuiging dat de geheele natie, in vreugde en in smart, zich aan haren Koning aansluit en met vertrouwen de toekomst te gemoet gaat. Deze overtuiging wordt door het adres van U Edel Mogenden bevestigd, en ook daarom stel ik het op hoogen prijs."

Omtrent een groot aantal aan de Kamer ingezonden adressen is tot de verzending naar de commissie *ad hoc* besloten.

De heer *Mutsaers* heeft een voorstel gedaan, strekkende om de commissie uit te noodigen, dat zij zoo spoedig mogelijk verslag zou uitbrengen omtrent die verzoekschriften welke de grondwetsherziening betreffen; hij wenschte dat de Kamer door het doen van zoodanige uitnoodiging aan de regering den wensch te kennen gaf; dat de verwachte voorstellen tot herziening der grondwet zoo spoedig mogelijk worden ingediend. Dit voorstel werd door verscheiden leden ondersteund, terwijl de heer *Nap*, namens de commissie voor de verzoekschriften, te kennen gaf, dat deze bereid was aan de bedoelde uitnoodiging gevolg te geven.

Daarna is door de commissiën van rapporteurs verslag uitgebragt omtrent het wets-ontwerp tot instandhouding van Belgische wetten en verordeningen in Limburg en omtrent dat tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1846. De beraadslaging over die wets-ontwerpen is bepaald op donderdag den 11den mei.

(*Zie verder ons* Bijblad *van* 10 *mei*, *waarin het verslag der zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van dingsdag* 9 *mei*, *in zijn geheel is opgenomen.*)

— Naar men verneemt, heeft Z. M. in de plaats van wijlen den heer *van Goudoever*, tot plaatsvervangend regter in de Arrondissements-Regtbank te Utrecht benoemd, mr. *S. J. van Lier*, advokaat bij het hof en de regtbank aldaar.

— Al de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zullen morgen vergaderen over de ontwerpen van wet betrekkelijk de te verleenen dispensatiën en de uitoefening der groote visscherij, die heden ingekomen zijn.

Rotterdam, 9 *mei*. De commissie tot het verschaffen van werk aan de ambachtslieden te 's Hage, die zich ten gevolge der tijdsomstandigheden buiten bestaan bevinden, heeft ter kennisse van de ingezetenen dier stad gebragt, dat, ten gevolge der uitnoodiging, door haar gedaan bij de circulaire van den 3den april jl., de ingeschrevene of uitgereikte giften bedragen de aanzienlijke som van ƒ15,661. De commissie, haren opregten dank betuigende aan zoovele milddadige gevers, heeft wijders te hunner kennisse gebragt, dat zij met de regering der stad 's Gravenhage overeengekomen is, deze gelden, in de eerste plaats, te doen strekken tot verfraaijing van het plein, alwaar weldra het standbeeld van prins *Willem den Eersten* zal opgerigt worden.

Leiden, 9 *mei*. De groote buitengewone vergadering van de maatschappij der Nederlandsche letterkunde zal dit jaar, even als in het vorige binnen deze stad, gehouden worden op donderdag 15 juni aanstaande. (*Hand.*)

Gorinchem, 8 *mei* Sints eenigen tijd schijnen zich binnen onze stad en in de omstreken een viertal personen opgehouden te hebben, die van afzetterij leefden. Om hierin te slagen, plaatsten zij zich aan den openbaren weg, en speelden een zeker hazardspel met de kaart om grof geld, om anderen uit te lokken, daaraan deel te nemen. Zij hadden zich met dat oogmerk heden morgen, even buiten de stad op eene plaats nedergezet, waar veel passage is, uithoofde van den marktdag. De ijverige politie daarvan kennis bekomen hebbende, overviel deze mannen, echter niet met een zeer gelukkig gevolg, daar drie hunner zich met de vlugt gered hebben. De vierde, dien men reeds in de borst gegrepen had, gaf den agent van politie zulk een duchtigen slag in het gezigt, dat hij hem moest los laten. Deze nu ook zich door de vlugt willende redden, sprong in eene sloot, met dat ongelukkig gevolg, dat hij weinig oogenblikken daarna den geest gaf. (*N. R. C.*)

's Hertogenbosch, 7 *mei*. Wij vernemen, dat de laatstelijk bij Z. M. en de ministers toegelatene commissie, om de belangen dezer provincie, ten aanzien der daarstelling van het uitwaterings-kanaal te verdedigen, met de blijdste vooruitzigten van verwezentlijking van dit zoo gewigtige plan is teruggekomen.

Nog vernemen wij; dat Z. M. de Koning *twee duizend gulden* uit zijne eigene fondsen aan Z. Exc. den heer gouverneur dezer provincie heeft doen toekomen, ten behoeve der arme bewoners van den Maaskant.

Groningen, 8 *mei*. Heden heeft het hof, in hooger beroep, vernietigd het vonnis correctionneel der arrondissements-regtbank te Groningen, van den 11den maart ll., waarbij *Jan Laurens Stoet*, voermansknecht te Groningen, beklaagde ter zake van in den nacht van den 28sten op den 29sten juni 1847 in vereeniging met meer dan drie, doch minder dan een en twintig personen, met steenen te hebben geworpen naar patrouilles militairen, die op hooger bevel, nadat de rust op de Groote Markt grovelijk was gestoord geworden, ter voorkoming van verdere wanorde zich in het Geestelijk Maagdenstraatje en in het daarin uitloopend Kloostergangetje vertoonden, terwijl eenige dier militairen door de steenworpen waren getroffen, als zijnde het feit, den beklaagde te laste gelegd, niet genoegzaam regtens en overtuigend bewezen, en mitsdien genoemden *Jan Laurens Stoet* van dat wanbedrijf vrijgesproken.

Maastricht, 8 *mei*. Gisteren heeft zich te Valkenburg eene vrij aanzienlijke menigte verzameld, ten einde de aangekondigde vereeniging bij te wonen, welke tot doel moest hebben om zich over de te kiezen afgevaardigden voor de vegadering te Frankfort, te verstaan. Vele aanzienlijken waren daarbij tegenwoordig. De heer *Scherpenzeel Heusch* heeft bij die gelegenheid het woord gevoerd en in het belang dezer provincie het noodzakelijke trachten aan te toonen om van Nederland *gescheiden* te worden en naar de Nationale Vergadering te Frankfort geene andere afgevaardigden te zenden dan dezulken, welke eene *scheiding quand même* zijn toegedaan.

— Men verneemt, dat de heer *Corneli* gisteren naar 's Hage is vertrokken, ten einde bij de aanstaande zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal tegenwoordig te zijn. De heer *Weichs de Wenne* is ziek en bij gevolg verhinderd om naar 's Hage te vertrekken, terwijl de heer *Beerenbroek* zich thans geheel en al zal moeten wijden aan zijne nieuwe betrekking van Hertog-Limburgsch commissaris voor de Duitsche bondszaken, zoodat deze provincie op dit oogenblik slechts éénen vertegenwoordiger in 's lands vergaderzaal heeft.

Jongste nieuwstijdingen.

Arnhem, 10 *mei*.

Uit Parijs wordt van den 9den berigt, dat bij het begin der zitting van gisteren aan de Nationale Vergadering het vervolg van het finantiëel rapport van den heer *Garnier-Pagès* is medegedeeld.

De heer *Arago* heeft, als minister van Oorlog en Marine, den militairen toestand van Frankrijk bloot gelegd.

De heer *Lamartine* schijnt, als minister van Buitenlandsche Zaken, een grooten indruk op de vergadering gemaakt te hebben, toen hij de resultaten mededeelde van de staatkunde, die sedert 24 februari ten opzigte van geheel Europa door het Provisioneel Bestuur was gevolgd.

In dit stuk, waarin eene schildering wordt gegeven van Europa en van de staatkunde van Frankrijk sedert 1815, wordt betrekkelijk de herstelling van het koningrijk Polen eene dubbelzinnige verklaring gegeven; integendeel wordt daarin ten opzigte van Italië op eene bepaalde en duidelijke wijze gesproken. Er wordt onder anderen gezegd: »Één noodkreet zou Frankrijk in Lombardije roepen, geenszins om dit te veroveren maar om het te beschermen."

Volgens *Lamartine* zou Frankrijk, wanneer er in Europa oorlog mogt ontstaan, zich niet aan het hoofd van 36 millioen Franschen, maar van 88 millioen menschen bevinden.

Terstond na de lezing van deze stukken heeft de vergadering moeten beraadslagen over het ontslag, dat de beroemde dichter *Béranger* van zijne werkzaamheden als vertegenwoordiger wilde nemen. Zij heeft dit ontslag geweigerd.

Vervolgens heeft de heer *Darnès* een voorstel gedaan om een Bestuur van 5 leden te benoemen. De wijze, waarop dit voorstel ontvangen is, doet ons gelooven, dat er eene zeer hevige worsteling tusschen de verschillende partijen der vergadering zal plaats hebben. Bij het vertrek van en

koerier zou men overgaan tot de stemming over het dankadres, hetwelk aan het Provisioneel Bestuur zal worden aangeboden; doch de heer *Barbès* gaf zijn voornemen te kennen deze dankbetuigingen eenigzins te beperken!

De tijdingen uit Italië blijven, volgens de bulletins van het Piemontesche leger, bij voortduring gunstig voor de zaak van den opstand. Evenwel was men gisteren in gewoonlijk wèl onderrigte kringen van gevoelen, dat Frankrijk tusschen beiden moest komen.

Met zekerheid is het nog niet bekend, doch gisteren verspreidde men algemeen te Parijs, dat te Rome een Provisioneel Bestuur was benoemd.

De beurs was gisteren nog in dezelfde stemming. In het eerst begonnen de prijzen een weinig te klimmen, doch vervolgens zijn ze weder eenigzins gedaald.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie.

Onlangs lazen wij in de *Arnhemsche Courant* van den 28sten maart jl. een artikel met betrekking tot de uitoefening der geneeskundige wetenschappen. De schrijver daarvan, houde het ons echter ten goede, dat hij, over de verschillende geneeskundige wetenschappen en derzelver niet rigtige uitoefening sprekende, de veeartsenijkunde heeft overgeslagen.

Wij verzoeken dus beleefdelijk aan de Redactie der *Arnhemsche Courant* onderstaande regelen eene plaats in hun dagblad te willen inruimen.

De veeartsenijkunde wordt meerendeels uitgeoefend door hoefsmeden of zoogenaamde veehelpers, wier geheele kennis zich enkel bepaalt tot de ondervinding en de overleveringen van hunne voorvaderen, welke doorgaans insgelijks tot dat slag van menschen behoord hebben. Dat dit nog steeds door de regering wordt toegelaten heeft reeds dikwijls onze verwondering gaande gemaakt, daar op verschillende plaatsen van ons vaderland, door het gouvernement veeartsen van de eerste en tweede klasse gestationneerd zijn.

Deze menschen hebben aan 's rijks veeartsenijschool te Utrecht, onder de leiding van den algemeen geachten en kundigen professor NUMAN, met groote finantiëele opofferingen hunne studiën volbragt, en worden daarna hier of elders van gouvernementswege geplaatst en ja eenen bepaalden tijd bezoldigd; doch moeten de toekomst donker tegen zien, wanneer die jaren van bezoldiging voorbij zijn, daar zij dan in plaats van verder door het gouvernement te worden beschermd, eerder door hetzelve worden tegengewerkt, dewijl zij ook dan nog pligten moeten vervullen, welke dikwijls strijdig zijn met hunne belangen, terwijl de veehelper zich aan niets behoeft te storen; deze zet zich ter neder waar hij zulks goedvindt of dit met zijn eigenbelang strookt, rekent voor zijne behandeling zoo veel hem goeddunkt, oefent behalve de veeartsenijkunde een vak uit naar welgevallen en is in geen geval rekenschap van zijne handelingen schuldig, als hij maar patent heeft als smid. Op zeer enkele uitzondering na, heeft geen hunner ooit een ontleedmes in handen gehad en kent nog veel minder iets van de natuur of ziektekunde van het vee. Wordt hij bij eenig ziek dier geroepen, dan ziet men hem, met een zeker gezag de diagnosis maken en geneesmiddelen *opgeven*, (want velen hunner kunnen noch lezen, noch schrijven) ja zelfs gereed maken, zonder dat zij er de kracht en werking van kennen. — Wij kennen zelfs een smid, die de kwakzalverij zoo ver drijft, dat men hem slechts het haar van het zieke dier behoeft toe te zenden om hierna de bepaling der ziekte en de geneesmiddelen op te geven. *O tempore o mores!!*

Wij zouden in staat zijn hier nog meerdere daadzaken bij te voegen; doch achten zulks overbodig, als zijnde deze handelingen algemeen genoeg bekend.

Doch welligt zijn er eenigen onder onze lezers, die de zoo evengenoemde *haarkijkerij* zijn toegedaan, daar hiervan zoo vele schoonklinkende sprookjes worden verhaald, die eigentlijk in de middeleeuwen te huis behoorden; deze raadplegen hierover eens iemand, die met het dierlijk ligchaam bekend is, b. v. zijn huisarts, en wanneer hij geen ongeloovige is, zal hij spoedig van zijne dwaling terugkomen. Wanneer het nu waar is, dat men op de veeartsenijkundige hulp door smeden en andere ongelikte personen aan te brengen, niet mag en kan vertrouwen, dan mogen immers de rijks-veeartsen niet alleen hopen, maar billijk verlangen, dat het gouvernement hunne werkzaamheden op alle mogelijke wijze aanmoedigen en bevorderen zal. Wij wenschen dus vuriglijk dat bij eene eventueële revisie der wetten betreffende de verschillende geneeskundige wetenschappen, ook de veeartsenijkunde niet zal worden over het hoofd gezien en stiefmoederlijk behandeld.

Mogt evenwel het gouvernement niet met ons instemmen, maar van meening zijn, dat door de smeden en andere veehelpers de veeartsen konden worden vervangen en hiervan na een behoorlijk onderzoek overtuigd zijn, dan was het in den tegenwoordigen tijd, waarin *bezuiniging* de leus is, wenschelijk de veeartsenijschool op te heffen, waardoor jaarlijks eenige duizenden guldens zouden worden uitgewonnen.

Wanneer men echter bevoegde personen zal hebben geraadpleegd, dan gelooven wij dat onze meening bijval zal vinden, ten bewijze waarvan wij besluiten met eenige woorden van den zeker het meest bevoegden professor NUMAN, als hij in zijn *Veeartsenijkundig Magazijn*, 3de deel, bladz. 30, sprekende over ingekomene ziekte-verslagen zegt: »De medegedeelde verslagen bewijzen intusschen genoegzaam, »hoe voordeelig de geregelde opgeleide veeartsen zich »door verstandige beschouwing en handelwijze onderscheiden van die soort van menschen, die alleen »volgens eene zoogenaamde ondervinding hunne »kunst uitoefenen, doch welke veelal de ongerijmdste en verwardste begrippen omtrent elke ziekte »koesteren en naauwelijks in staat zijn, een enkel »denkbeeld in verstaanbare taal uit te drukken, op »hoedanige personen in ons land en schier overal »nog te veel vertrouwen wordt gesteld, ook zelfs »door vele lieden, van wie men beter oordeel zou »mogen verwachten."

Geen veearts.

Aan de Redactie.

Als middel tegen de longziekte van het rundvee wordt door den geh. med. raad, dr. SCHNEIDER, in Fulda opgegeven de lijsterbes, eene rood gekleurde vrucht van de *Sorbus aucuparia*, welke bij ons onder den naam van lijsterbes algemeen bekend is en in bosschen en plantsoenen, vooral op Beekhuizen veel wordt gevonden.

Bovengenoemde doctor SCHNEIDER werd met dit middel op de volgende wijze bekend. Op de boerderij van zekeren S., te W., heerschte onder zijne runderen de longziekte laat in den herfst van 1846 zoo sterk, dat het eene stuk vee voor, het andere na, niettegenstaande de hulp van den districts-veearts, stierf. Ook eene zware koe viel, om en door de ziekte aangetast, nadat zij gekalfd had, was zij niet weder op de been te brengen. Een man uit een naburig dorp raadde hem een zeer sterk afkooksel te maken van lijsterbessen, en dit zoo veel mogelijk het dier in te geven. Men ging hiermede verscheidene uren achter elkander voort en het beest was in drie dagen na het voortgezet gebruik van dit middel geheel hersteld. Ook de gezegde boer, die dit middel had aangeraden, had de longziekte op zijn' stal gehad, en daardoor niet alleen al zijne beesten gered, maar ook het voortgaan der ziekte gestuit.

Voorheen werd de lijsterbes als geneesmiddel voor ziekten der menschen gebruikt, en was als zoodanig in de apotheken voorhanden. Zij werd als verkoelend, zamentrekkend en waterafzettend, ook als antiscorbutisch middel gebruikt. Zoo beveelt een bekende doctor SELLE de *Roob Sorbi aucupariae* aan als *virtute insigni diuretica et refrigerante gaudens;* in de oudere apotheken vindt men de *pulpa baccarum Sorbi* en de *conserva fructuum Sorbi* op dezelfde wijze aanbevolen.

Zie HENKE's *Zeitschr. für die Staatsarzneijkunde fortgesetzt von* SIEBERT. *28ste Jahrgang. Zweiter Vierteljarheft, pag. 460.*

Dr. SCHELTEMA.

Advertentiën.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 8 mei 1848.

Tarwe en *Rogge* waren heden zeer willig en hooger betaald: *Hooglandsche f* 10.25 à *f* 11, *Cleefsche* en *Inlandsche f* 8.25 à *f* 9.25, geringere soorten *f* 7.35 à *f* 8. — *Rogge f* 5.30 à *f* 6.10. — *Gerst* veel ter veil en zonder koopers, werd *f* 4 à *f* 4.25 geveild — *Boekweit* slap *f* 6 à *f* 6.50. — *Haver* ging vlug af *f* 2.50 à *f* 3.25. — Over de *Koolzaadplant* waren de klagten heden meer algemeen; de hoofdstengel der plant, heeft vele reeds gezette peulen losgelaten en verloren, zoodat de top en zijloten alleen nog eenig gewas doen verwachten; men vreesde echter dat de zwarte vlieg, welke nog niet verdwenen is, ook daaraan nog schadelijk zou zijn, er waren slechts enkele boeren, wier verwachting gunstiger is.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 Mei 2 El 4 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 14 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DONDERDAG 11 MEI.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT

Dit **BIJBLAD** tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINGSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het BIJBLAD toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.

Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het BIJBLAD verkrijgbaar zijn tegen *f* 2.50 in de drie maanden met *f* 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan *f* 3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.

Afzonderlijke nummers zijn voor *f* 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

Wat deed het ministerie?

Wat het ministerie *Schimmelpenninck* deed? Het *zag* in *vier* weken het ontwerp *na*, dat de Commissie in *drie* weken *gereed maakte!* men beschuldige den Raad van State dus niet van iets, daar hij geen schuld aan heeft. Als hij de ontwerpen niet heeft, dan kan hij immers, door nog geen advijs uit te brengen, de herziening nog niet hebben tegengehouden?

Het gaf den heer *van Doorn* zijn afscheid.

Het schreef aan het openbaar ministerie, dat het zoo min mogelijk toepassing van schavotstraffen behoorde te vorderen, die in beginsel waren afgeschaft, en het «dus *hard* zou kunnen «gerekend worden, dat straffen, die uit beginsel «zijn verworpen, wegens omstandigheden, aan «dat beginsel vreemd, nog wierden *opgelegd.*» Het *deed* dit op 28 Maart. Sedert vernam men niets van het departement van justitie, dan dat vijf weken later, te Amsterdam schavotstraffen werden *uitgevoerd!*

Het schreef aan de militairen voor, geen geweld te gebruiken, dan na driemaal geroepen te hebben, *naar huis toe!*

Het deed de Kamers bijeenkomen en diende daarbij ontwerpen tot herziening der Grondwet in? — Neen! — Ontwerpen dan tot afschaffing van gemaal en geslagt? — Nog niet! — Ontwerpen tot afschaffing van geesselen, branden en pronken? — Neen! Nog veel beter! Namelijk één ontwerp tot het *visschen* van den *haring tien dagen vroeger* dan gewoonlijk; en dan nog *bovendien* één tot het geven van verlof aan een paar heeren te Zutphen hun *pakhuis te vergrooten!!*

Het trok een paar concessien in; verbaasde door eene in stilte voorbereide benoeming van drie medische professoren; en, iets allerbelangrijkst in dezen tijd, het maakte van een Jonkheer een Baron; — zonder zelfs eenigen uitleg waarom die hoogere rang *verleend* werd.

Meer *deed* het niet, dan zoo wat aan den gang houden. Waardoor dan ook de *Staats-Courant*, het *eenige* orgaan van het ministerie, wat de binnenlandsche berigten betrof, van de grootst mogelijke onbeduidendheid was; het volkomen zwijgen niet uitgezonderd.

Men ziet dus, dat het ministerie *Schimmelpenninck* niet houdt van stilzitten.

De Heropening der Kamer.

Het ministerie deed de Kamer bijeenkomen op 9 Mei. Wat diende het daarbij in? Herziennings-ontwerpen? — Neen! Twee zeer onbeduidende ontwerpen, die met Grondwet of hervorming onzer instellingen niets gemeen hebben.

Het ministerie schijnt zich even veel om het volk te bekreunen als het vroegere; even weinig oog te hebben voor de behoeften der natie als het vroegere, over welks val zoo gejubeld is.

Maar was het van dit ministerie anders te wachten? van dit ministerie, dat zóó gevormd werd en zulke programma's gaf. Waarlijk de minister *Schimmelpenninck* «in zijne positie» heeft er eer van! — Nu het jubelen is dan ook reeds lang geëindigd even als het preêken vergeten is, van vertrouwen toch op het ministerie, dat zoo *welgevormd* is! —

Hadden wij ongelijk, toen wij er tegen waren, en toonden dat èn vorming èn plan niet deugden? dat dralen en weifelen zijn handelen, tijdverlies en het breken onzer hervorming zijn uitwerksel, terugvoeren naar het behoud zijne strekking zijn zou?

Maar de natie is niet blind meer. Op dien 26sten Maart, wat was het alles mooi en fraai. Wat was het geheel anders in die zitting van 9 Mei!

En waar was toen het ministerie? — Waarschijnlijk thuis, bezig met aan den gang houden; althans in de Kamer was het niet. — Waarom niet? Omdat men voorzag, dat de Kamer verontwaardigd zou zijn, dat men haar op 9 Mei doet bijéénkomen, geene herzienings-ontwerpen aanbiedt, en alleen met eene onnoozele pakhuisvergrooting en eene haringwet ontvangt? Het ware behoorlijk geweest te komen en rede van het verwijl te geven. Maar men kwam niet, en de *oude* klagte werd weder in de Kamer gehoord, dat men wel inlichting en opheldering zou *vragen*, als er de ministers maar *waren.*

De heeren *Luzac* en *Donker Curtius* schijnen dus hunne verantwoordelijkheid te begrijpen even als de vroegere ministers, namelijk door *weg te blijven* als er *te spreken* valt.

Nu daarvoor zijn zij dan ook in het ministerie *Schimmelpenninck.*

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 10 Mei.

Naar men verneemt heeft Z. M., in plaats van wijlen den heer *van Goudoever*, tot plaatsvervangend regter in de arr.-regtbank te Utrecht benoemd, Mr. *S. J. van Lier*, advokaat bij het hof en de regtbank aldaar.

— Alle de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn heden morgen vergaderd over de ontwerpen van wet, betrekkelijk de te verleenen dispensatie en de uitoefening der groote visscherij, die gisteren ingekomen zijn.

— Naar men verneemt is thans bij den Raad van State aanhangig een ontwerp van wet, strekkende tot handhaving van rust en veiligheid, mitsgaders tot beteugeling van openbaar geweld, alsmede omtrent het verblijf en het uit het rijk verwijderen van verdachte vreemdelingen. Men ziet de aanbieding van dat ontwerp aan de Tweede Kamer spoedig te gemoet.

— De tijdelijke minister van binnenlandsche zaken heeft ter kennisse gebragt van degenen, die mogten verlangen tot den, op den 1 September aanstaande aan te vangen, cursus der koninklijke akademie ter opleiding van burgerlijke ingenieurs, zoo voor 's lands dienst als voor de nijverheid, en van kweekelingen voor den handel, te worden toegelaten, dat de commissie, belast met het onderzoek der candidaten, hare zittingen zal houden in het akademiegebouw te Delft, in den loop der volgende maand Junij, op de dagen en uren, welke zullen worden bekend gemaakt aan al degenen, die zich, ter bekoming van berigt dienaangaande, vóór het einde der loopende maand Mei, schriftelijk aan den directeur der akademie zullen hebben aangemeld.

— Naar men verneemt, zal het staats examen dit jaar te Leeuwarden plaats hebben.

— Uit een heden morgen van Zijne Excell. den heer minister van buitenlandsche zaken *ad interim*, bij de kamer van koop-Handel en fabrijken alhier ontvangen berigt, blijkt, dat 's konings minister-resident te Koppenhagen zich met allen mogelijken ijver heeft laten gelegen liggen aan het gebeurde met het nederlandsche koopvaardijschip *Jacoba*, kapitein *J. L. Muntendam*, van de Elbe bestemd naar Hobroe; dat de deensche minister van buitenlandsche zaken, op de dier zake ingeleverde reclame, zijn leedwezen over het gebeurde tegen over eene bevriende natie heeft betuigd, onder bijvoeging, dat onverwijld de noodige orders zijn uitgevaardigd, ten einde de bedoelde belemmering worde opgeheven en ten einde de *onzijdige schepen*, welke zich in het kanaal van Sleeswijk mogten bevinden, vrijelijk hetzelve te laten uitvaren, zonder op eenigerlei wijze te worden gehinderd. (*Amst. Cour.*).

— Het verzoekschrift, in de zitting der Tweede Kamer van gister, door den heer *Lipman* ingediend, luidt als volgt:

Aan Edelmogende Heeren,

Voorzitter en Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

EDELMOGENDE HEEREN!

In de overtuiging van daardoor eenen heiligen pligt te vervullen, en alleen door ijver voor het heil van het vaderland bezield, heeft de ondergeteekende *S. P. Lipman*, wonende te Amsterdam, de eer, zich tot Uwe Vergadering te wenden. Hij koestert het vertrouwen, dat het tegenwoordig adres van eenen Uwer ambteloozе medeburgers, en die het steeds hoopt te blijven, in Uwe Vergadering te meer eene welwillende overweging zal verwerven, daar het geenszins de strekking heeft, de klasse van burgers, waartoe hij behoort, van eenig gedeelte der lasten, welke zij thans ten behoeve van den Staat dragen, te ontheffen, maar integendeel om hem met anderen, tot verligting van minder gegoeden, aan zwaardere lasten te onderwerpen, met geene andere vergelding, dan de bevordering van de algemeene welvaart, waarin zij zelve deelen. Moet dit doel bereikbaar worden geöordeeld, blijmoedig zal hij (en met hem, naar hij gelooft, duizendtallen van gegoede en welgezinde ingezetenen) de offers brengen, welke de gesteldheid van het vaderland eischt, en waarvan Nederland in ruime mate de vruchten zal plukken. Mogt zijne beschouwing Uwe goedkeuring niet wegdragen, hem zal de overtuiging van volbragten pligt overblijven, en de opregte wensch, dat de ondervinding de tegengestelde maatregelen tot geluk van Nederland moge regtvaardigen.

De ondergeteekende acht het geheel onnoodig, in een adres, gerigt aan eene Vergadering, uit kundige mannen zamengesteld, zich in een breedvoerig betoog te verdiepen omtrent de algemeene gesteldheid van Europa en den bijzonderen toestand van Nederland. Het zoude eene verspilling zijn van zijnen tijd, een misbruik van den Uwen, indien hij niet naar zoo groote beknoptheid streefde als het gewigt van de zaak gedoogt.

Het is vooral niet zijne bedoeling, om van de tegenwoordige gesteldheid van zaken een overdreven zwart tafereel op te hangen; doch men moet den moed bezitten, om eenen kalmen blik op die gesteldheid te vestigen.

Groote en gevolgrijke gebeurtenissen hebben voor Europa, voor de wereld een geheel nieuw tijdvak doen ontstaan. De geschiedenis der menschheid kent geene gelijksoortige, zoo snelle, zoo algeheele en zoo wijduitgestrekte omkeering van alle begrippen omtrent de voorwaarden, welke de maatschappelijke zamenleving moeten bepalen. De onderlinge verhouding der Europesche staten heeft daardoor geene mindere verandering, dan hunne binnenlandsche gesteldheid, ondergaan. Ook daar waar, bij eene gelukkige uitzondering, de inwendige rust, welke Europa genoot, en welker bestendigheid voor eene lange reeks van jaren gewaarborgd mogt schijnen, niet of naauwelijks gestoord of regtstreeks bedreigd is, heerscht niet langer hetzelfde *gevoel van veiligheid*.

Daardoor is de industrie, welke het hoogste toppunt van bloei scheen te zullen bereiken, plotseling in alle landen gestuit. Daardoor is het geheele stelsel van crediet, hetwelk nimmer zoo bewonderingswaardige uitkomsten had opgeleverd, eensklaps in alle landen ingestort, in zijnen val de door de fortuin meest begunstigden onder de talrijke offers verpletterende. Daardoor is de koophandel, bij de algemeene depreciatie van alle waarden, ontmoedigd, en mist elken veiligen maatstaf voor zijne berekeningen en zijne ondernemingen.

Bij de veranderlijkheid der *phases*, welke deze onbestemde gesteldheid kenmerkt, en waarin de dag van heden tot geene zekere gevolgtrekking leidt voor den dag van morgen, is het aan geenen sterveling vergund, te weten, welk lot de landen van Europa verbeidt.

Maar daarom juist kunnen, in zulk een tijdperk, en in een land, hetwelk niet werkeloos de algemeene verwikkeling en verwarring aanschouwt, niet werkeloos de algemeene ontwikkeling en ontwarring afwacht, onder den zegen des Allerhoogsten, geestkracht en beradenheid heil aanbrengen, indien de Natie, sterk door het beleid der regering en door de eendragt der burgerij, te midden van onrust, rust, te midden van gevaar, *veiligheid*, mag genieten.

Naar zulk een land, als naar eene gewenschte wijkplaats, rigten zich, door eene natuurlijke aantrekking, handel, nijverheid, voorspoed, rijkdom.

Er is in Europa geen land, daartoe meer en beter geschikt, geen land, hetwelk meerdere bestanddeelen oplevert van volksgeluk, dan Nederland.

Doch daartoe wordt, als onmisbare voorwaarde, in de eerste plaats geëischt, dat Nederland spoediger dan alle andere landen, en beter dan alle andere landen, *definitief* zij *georganiseerd*, zoo wel ten aanzien van zijnen *regeringsvorm*, als van zijn *stelsel van staatshuishouding*, opdat het, nevens instellingen, welke geenen billijken wensch onvervuld laten, een vast regeringsstelsel kunne aannemen, naar de behoefte van het nieuwe tijdvak berekend.

Nederland moet ten spoedigste, en alvorens eene nieuwe omkeering het overige Europa kunne treffen, door eene definitieve organisatie aan de *onzekerheid*, waaraan zich in deze dagen het denkbeeld van *onveiligheid* noodwendig verbindt, worden onttrokken.

Het ware thans een ijdel onderzoek, of in een vroeger tijdvak deze of wel gene meening de voorkeur verdiende — of de belangen van den staat meer juist werden bevroed en meer gelukkig werden gediend door hen, die toen geen' steen van het staatsgebouw wilden verplaatst hebben, uit bezorgdheid, dat verandering verandering tot gevolg, en ondergang tot uiteinde zoude hebben, dan wel door hen, die toen, in jaren van kalmte, de grondslagen wilden hebben versterkt, alvorens de orkaan het gebouw in eenen bouwval herschiep. Dat tijdvak is niet meer, en het oordeel zoowel over de handelingen als over de meeningen zij aan kalmere dagen verbleven. Geschikt en voldoende, of niet geschikt en onvoldoende voor het tijdvak, dat verstreken is, kunnen de vroegere instellingen onmogelijk beantwoorden aan de behoeften van eene geheel nieuwe gesteldheid. Uit dit gezigtspunt (en moge die beschouwing tot bevrediging van vroegere geschillen, en daardoor tot bevordering van de boven alles noodige eendragt het hare bijdragen!) hebben, onder de opperleiding van de Almagt, welligt beide meeningen gelijkelijk tot heil van het vaderland medegewerkt, de eene door de staatkundige hervorming voor te bereiden, de andere door haar verzet tegen de verwezenlijking van de hervormingsplannen, welke daardoor zijn opgeschort tot op een tijdstip, waarop met meerdere eenparigheid meer uitgestrekte en meer doortastende veranderingen kunnen worden tot stand gebragt.

De door den Koning benoemde Commissie heeft de haar opgedragene gewigtige taak op eene wijze volbragt, welke haar gewis aanspraak geeft op de nationale dankbaarheid. Het konde niet anders, of daaromtrent moesten talrijke aanmerkingen, velen meer of minder gewigtig, meer of minder gegrond, oprijzen. Doch zal niet het werk, hetwelk voor allen een groot punt van vereeniging moet worden, eene bron van twisten in den lande openen, dan behoort een ieder, naarmate zijne belangstelling meer levendig is, doordrongen te zijn van de overtuiging, dat niemand, hetzij in, hetzij buiten Uwe Vergadering, het regt heeft te verwachten of te eischen, dat hij *in alle deelen* zijne eigene individuële meening terugvinde in de nieuwe Staatswet van het Nederlandsche Volk.

Het eenige, dat met regt kan worden verwacht en geëischt, en boven alles door het waar belang van het Vaderland wordt geboden, is, dat de nieuwe Staatswet, *als een geheel*, de slotsom bevatte van de wenschen der verlichte meerderheid, de groote vraagpunten van den tijd definitivelijk oplosse, ten einde met gerustheid en eendragt een nieuw tijdvak te kunnen ingaan.

Het ontwerp bewijst gelukkig de mogelijkheid, om dit vereischte te verwezenlijken. Daartoe is het noodig, dat men zich geene begoochelingen make omtrent den geest des tijds, die onvoorwaardelijk wil zijn gehuldigd; dat men vooral nu niet een roekeloos en noodlottig spel spele met vast te houden aan onmogelijk vol te houden begrippen; dat men niet toegeve aan den waan, dat, door middel van eenige kariglijk toegemetene inwilligingen, bestaande misbruiken of onbestaanbare voorregten kunnen bewaard blijven; dat men zijne eigene of erfelijke belangen en tot zelfs, waar het kan, zijne begrippen met vaderlandslievende onbaatzuchtigheid ten offer brenge; dat alle vraagstukken, met inachtneming van *de meest voorwaarts strevende strekking* des tijds, worden opgelost.

Daarom heeft de ondergeteekende met blijde voldoening ontwaard, dat de Stellers van het Ontwerp, in de meeste en meest gewigtige opzigten, aan de toekomst onder eene constitutionele monarchie geene eischen hebben gelaten. Door hen zijn de herhalingen van vroeger wanbegrip omtrent het wezen van het vertegenwoordigend regeringsstelsel onmogelijk gemaakt; door hen is de regtmatige invloed van de vroeger miskende openbare meening verzekerd; door hen is het vraagpunt der nationale verkiezingen in den zin der opheffing van alle belemmeringen tusschen de burgers en de afgevaardigden hunner keuze beslist; door hen ontleent de vertegenwoordiger van het volk alleen van het volk zijnen lastbrief; door hen zijn de overzeesche bezittingen niet meer buiten het bereik der wetgevende magt; door hen is het onderwijs vrij; door hen is de afscheiding tusschen de godsdienst en den Staat in waarheid voleindigd, en mogen sommige angstige gemoederen in die afscheiding eene reden van bezorgdheid ontwaren, zij vergeten, dat de strijd, welken zij zouden kunnen uitlokken, de gevaren, die zij duchten, alleen kan verhaasten en vergrooten.

De ondergeteekende verwacht dan ook met vertrouwen van de wijsheid Uwer Vergadering, dat, waar er veranderingen in het oorspronkelijk Ontwerp mogten gebragt worden, deze, wel verre van den stempel van zucht tot *achteruitgang* te dragen, in geenen anderen zin zullen plaats hebben, dan om, met behoud van alle de hoofdbeginselen der Stellers, waar het noodig zijn kan, nog *verder* te gaan, dan zij gingen; opdat niet dadelijk in Nederland uit niet bevredigde eischen een door den tijdgeest gesterkte wederstand kunne geboren worden, met één woord, opdat de staatkundige organisatie van dit land zij *definitief* en *duurzaam*.

Niet minder hoopt de ondergeteekende, dat Uwe meest krachtige medewerking worde aangewend, om het tijdstip dier *definitieve* en *duurzame* organisatie te *bespoedigen*, en dat Uwe Vergadering, indachtig dat hierin vooral de bereidvaardigheid van den gever de waarde van de gift verdubbelt, waken zal, dat Nederland, vroeger dan eenig ander land, door zijne volbragte staatshervorming aan de onbestemdheid en onzekerheid van het tijdvak ontrukt, *het gevoel van veiligheid* herkrijge.

Het ware nogtans eene dwaling te gelooven, dat de meest vrijzinnige en meest volmaakte instellingen op zich zelve het geluk eener natie kunnen beslissen. Alreeds vóór eene reeks van jaren schreef de ondergeteekende, hetgeen hij thans herhaalt: «Het is van het hoogste gewigt, dat de Koning en de Staten-Generaal, van wier «besluiten en beraadslagingen het heil van den Staat afhangt, nimmer vergeten, «dat geen *vorm* van regering voortreffelijkheid van beheer insluit, of misslagen en «verkeerdheid uitsluit. De staatkundige heeft, even weinig als de burgerlijke *bouw*«*kunst*, tot heden eenige bouworde uitgedacht, welke eenen waarborg oplevert voor «goede en rigtige huishouding.»

Noch van het tijdelijk Ministerie, noch van Uwe Vergadering, noch onder de bestaande Grondwet, kunnen in dit opzigt de groote en beslissende maatregelen uitgaan, welke, onder den zegen der Voorzienigheid, zouden kunnen bestemd zijn, den voorspoed van Nederland voor langen tijd te vestigen.

deze zaken alleen vermag de Natie van hare tegenwoordige Regering te verwachten: 1°. dat zonder eene noodlottige vertraging, welke te vaak en te veel aan Nederland in vroegere en in latere dagen onheilen berokkende, en zoo menige gelukkige gelegenheid ongebruikt lieten verloren gaan, de nieuwe Staatsregeling worde tot stand gebragt en afgekondigd; 2°. dat de tegenwoordige Regering zich onthoude van alle maatregelen, welke, *niettegenstaande* of zelfs *door* hunne *halfslagtigheid*, de handelingen van een nieuw definitief Ministerie, van eene nieuwe definitieve Volksvertegenwoordiging, zouden belemmeren, en daardoor nu alreeds van de wenschelijke vruchten der Staatshervorming voor een groot deel en voor langen tijd, welligt ten gevolge van niet te voorziene gebeurtenissen, voor altoos zouden berooven.

Het tijdelijk Ministerie, hoewel zamengesteld uit regtschapene en kundige mannen, en voor wie de ondergeteekende de hoogste achting koestert, is, in zijne tegenwoordige stelling, niet bij magte, iets te scheppen dat duurzaam en goed is. Het heeft geene andere bestemming, dan de eervolle en hoogstgewigtige, om, in dit tijdvak van overgang, de staatkundige organisatie van Nederland, op de door de Commissie ontworpene grondslagen, te bespoedigen, en intusschen *in de behoeften van den dag te voorzien*. Dat Ministerie is, in zijne tegenwoordige stelling, niet bij magte, gelijk het niet geroepen is, de regelen vast te stellen, naar welke de huishouding van den Staat zal behooren te worden ingerigt, en het stelsel af te bakenen, naar hetwelk Nederland in het vervolg zal behooren te worden geregeerd.

Ook Uwe vergadering kan niet meer met vrucht medewerken, dan tot het tweeledig einde, van *de invoering eener nieuwe staatswet*, en *de voorziening van de dagelijksche behoeften van den staat*. De nieuwe Grondwet zelve zal het vertrouwen van het Volk in de wetgevende magt op het beginsel doen berusten, dat de volksvertegenwoordiger de gekozene van het Volk is. De wet zal niet meer eeniglijk het bevel aan allen, maar den wil van allen uitdrukken. Maatregelen, nu onmogelijk, of nu impopulair, zullen dan mogelijk, zullen dan populair zijn; doch elke ontijdige en voorbarige proefneming van de tegenwoordige wetgeving, zal de taak van de aanstaande wetgeving bezwaren en belemmeren.

Het Ministerie en Uwe Vergadering zullen eene roemvolle taak gelukkig hebben volbragt, wanneer zij, zich bepalende tot het spoedvereischend werk der staatsregeling en tot de regelmatige voorziening in de behoeften der overgangs-periode, weldra de zaken, in derzelver onveranderden toestand, zullen overgeven aan hen, die van de éene zijde door het vertrouwen des Konings, van de andere zijde door de keuze hunner Medeburgers zullen geroepen worden, om de lotgevallen van Nederland onder het Goddelijk opperbestuur te leiden. De zedelijke verantwoordelijkheid zoude op hen, die aftreden, te zwaar nederdalen, indien zij, de grenzen van hunnen eigenaardigen werkkring overschrijdende, de moeijelijkheden, welke hunne opvolgers zullen hebben te overwinnen, wilden vergrooten.

De noodzakelijkheid eener algeheele verandering van het thans in Nederland heerschende finantiëel stelsel wordt door niemand meer ontkend. De tijd heeft ook hier voor altoos eenen strijd beslecht, die vroeger met meer of minder grond in uiteenloopenden zin konde gevoerd worden.

Onder een nieuw finantiëel stelsel zal eene *belasting op de inkomsten*, vooral der meer gegoede burgers, een *groot bestanddeel* der inkomsten van den Staat moeten uitmaken. Maar, als uitvloeisel van de niet te miskennen noodzakelijkheid der tijden geboden, door een begaafd, krachtvol ministerie voorgedragen, door eene zelfgekozene volksvertegenwoordiging aangenomen, opgewogen door andere groote en gewigtige finantiële verbeteringen, zal eene op zich zelve hatelijke en gehate belasting, in dat verband en in dien zamenhang, aan de gegoede burgers zelfs welgevallig kunnen worden, indien, bij inachtneming van kiesche, regtvaardige en vrijzinnige vormen, aan die zelfde burgers eene ruime vergoeding wordt verzekerd, eensdeels door den waarborg voor de getrouwe vervulling van de verbindtenissen van den Staat, welken de ondergeteekende met voldoening in het Ontwerp van Grondwet heeft aangetroffen, anderdeels door de opheffing van belastingen, welker voortdurende heffing onbestaanbaar te achten is, zoowel met de nieuwe gesteldheid als met het nieuwe finantiëel stelsel. Niet tweemaal zal de rijke worden getroffen, eerst in zijne inkomsten, daarna wederom in zijne uitgaven, welke het algemeen belang verbiedt in derzelver onbekrompen gang te beperken. De nijverheid zal niet tweemaal worden getroffen, eenmaal in zijn bedrijf zelf, waaraan eene meer dan ooit onbelemmerde vrijheid nieuwe kracht behoort te geven, daarna op nieuw in de winsten, door het bedrijf verkregen. Dan zal niet meer de behoeftige volksklasse zich door belastingen getroffen wanen, welke haar, in den vorm van loon of aalmoes, veelal wordt vergoed: het zal doorgaans eene waarheid blijven, dat in het uiteinde, nu zoowel als dan, de bezitters, en niet de niet-bezitters, de meester, en niet de knecht, de gegoede, en niet de behoeftige, alle belastingen dragen. Maar het tastbaar gevoel dier waarheid, is in die dagen, die wij beleven, voor de gegoeden een waarborg van veiligheid, voor de behoeftigen eene reden van tevredenheid. De rust is het beste verzekerd, waar aan de geringere volksklasse zelfs het voorwendsel van gemor wordt ontnomen. Groote bezuinigingen in het kostbaar beheer en toezigt, met de opheffing van alle de kwellende formaliteiten, worden hieruit geboren, en mogen daardoor individuën hunne tegenwoordige betrekking zien vervallen, de bevordering van het algemeene welzijn, welke gewis den weg niet afsluit tot billijke tegemoetkoming, behoort over elke andere overweging te zegepralen, en het is te hopen, dat een nieuw ministerie niet aan het oude euvel zal lijden, om allerwege het belang der zaak aan zwakke inschikkelijkheid voor personen ten offer te brengen, al moesten eenige hoofd-ambtenaren, die thans de finantiële wets-ontwerpen vervaardigen, door de algemeene vermindering van het heir van ambtenaren, ook hunne ambten en bezoldiging zien vervallen. Waar aan de behoeftige volksklasse elke reden tot klagte ontvalt, waar aan de burgerklasse onbelemmerde en onbelaste vrijheid van handel en bedrijf te beurt valt, waar de rijke de zware lasten, die hij draagt, door het in onze dagen onwaardeerbaar *gevoel van veiligheid* vergoed ziet, waar de onbekrompene aanwending der uitgaven door geene fiscale heffing wordt gestuit, waar de onkostbare inning der belastingen groote bezuinigingen gedoogt: daar zal, bij de bewaring van orde en rust, de rijkdom, in deze zoo stormachtige tijden, den grond niet ontvlieden, daar zal veeleer de vreemdeling een veilig verblijf niet door deelneming in de te dragen belasting te duur gekocht achten.

Het is voorzeker een drukkend bezwaar voor allen, voor velen een pijnlijk ongerief, den staat zijner fortuin te moeten openleggen, maar daarom juist behoort de noodzakelijkheid door hoogst gewigtige voordeelen te worden tegelijk geregtvaardigd en vergoed, en eenmaal het kwaad gedragen, zal de heffing van één ten honderd meer of minder, den aard der belasting niet veranderen, indien slechts ook het equivalent in verhouding wordt verzekerd.

Wij betalen uit vrije keuze praemie van verzekering tegen brand, zee- en oorlogsgevaar, wie zal niet gaarne eene gelijke praemie voldoen tegen een gevaar, dat alle anderen overschrijdt? Wie zal niet gaarne zelfs een betrekkelijk klein deel zijner bezittingen willen afstaan, indien daartegen alle zijne bezittingen, welker waardevermindering hij thans betreurt, eene veel hoogere waarde erlangen?

De verantwoordelijkheid voor de groote en doortastende maatregelen, welke zulk een stelsel eischt, mag en kan noch het tijdelijk Ministerie noch Uwe Vergadering aanvaarden. Maar daarom moet het geheel finantiëel stelsel onaangetast blijven. Als tijdelijke maatregel, zonder eenige wezenlijke vergoeding, en bij eene niets-beteekenende wijziging der bestaande belastingen, zoude voor de burgerij de *income-tax* een hatelijk bezwaar worden, dat de duurzame invoering dezer in dit tijdvak onmisbare belasting later moeijelijk of onuitvoerbaar zoude kunnen maken. Als halfslagtige finantiële proefneming, buiten alle verband tot eene geheel nieuwe orde van zaken, zoude zulk een maatregel de nadeelen van beide stelsels, zonder de voordeelen van een enkel, vereenigen: de kostbare inning van het tegenwoordige, bij mindere productiviteit — het ongerief van de openlegging der fortuinen, zonder de verbetering van de algemeene gesteldheid — met de klagten van hen, die nieuw getroffen worden, de voortdurende ontevredenheid van hen, die niet of niet geheel worden ontheven.

De ondergeteekende erkent, dat *tijdelijke* voorzieningen in de finantiële behoeften der overgangs-periode onvermijdelijk zijn. Gaarne wil hij (gelijk hij van alle zijne Medeburgers vertrouwt), daarin zijn evenredig deel dragen, hetzij de voorkeur wordt gegeven aan eene hoofdelijke heffing voor éénmaal, hetzij aan eene vóórbetaling van bestaande belastingen, hetzij aan eene vrijwillige of gedwongene geldleening, tegen schuldbrieven, na eenigen tijd met eene matige rente aflosbaar, en alsdan in alle tegenwoordige of toekomende belastingen voor ieder' houder ten volle als geld gangbaar: hij vermeent, dat hij eene behoorlijke verkorting van de overgangs-periode, *en die verkorting wordt door meer dan geldelijke overwegingen aanbevolen*, weinige millioenen zullen toereikende zijn, om de zaken aan den gang te houden, en dat die weinige millioenen op billijke voorwaarden zullen verkrijgbaar zijn. Maar hij vermeent tevens de hoop te mogen koesteren, dat Uwe Vergadering niet meer de zedelijke verantwoordelijkheid zal willen aanvaarden, van de finantiële toekomst voor den nood van het oogenblik te hebben ten offer gebragt, en door nieuwe finantiële verordeningen, op het oude finantiëel stelsel geënt, de besluiten eener aanstaande Volksvertegenwoordiging en de handelingen van een definitief Ministerie te hebben belemmerd.

Het is daarom dat de ondergeteekende zich tot Uwe vergadering wendt, met het eerbiedig verzoek,

1°. dat het Uwer Vergadering moge behagen, door alle ter harer beschikking staande middelen de bespoedigde invoering der nieuwe Staastregeling te bevorderen;

2°. dat het Uwer Vergadering moge behagen, door bloot tijdelijke maatregelen in tijdelijke behoeften te voorzien; en

3°. dat het Uwer Vergadering moge behagen, hare goedkeuring te onthouden aan alle zoodanige ontwerpen, als welke, ingrijpende in de finantiële toekomst van Nederland, tot den werkkring behooren van de aanstaande Vertegenwoordiging van het Nederlandsche Volk.

AMSTERDAM, *den* 8 *Mei* 1848. S. P. LIPMAN.

— Men meldt uit 's Hertogenbosch, 7 dezer: Door de ijverige bemoeijingen der justitie, is alhier eene zaak ontdekt, welke voorzeker door de boekhandelaren in ons land, met genoegen zal worden vernomen: Bij de *Gebroeders V.*, boekhandelaren te dezer stede, is op den 6 Mei ll. eene huiszoeking gedaan, ten gevolge waarvan ontdekt is, dat door gemelde boekhandelaren, de belgische nadruk der woordenboeken van *Weiland*, waarvan de HH. *Blussé* en *van Braam*, te Dordrecht, het copij-regt hebben, voor den nadrukker *van Dieren* te Antwerpen, in dit rijk is verkocht en verspreid.

Een geheel depôt van genoemden nadruk is bij die gelegenheid in beslag genomen.

— Men meldt uit Maastricht, dat alle notabelen uit Limburg, Zondag ll. ten 2 ure, te Valkenburg zijn bijeengeroepen, om zich te verstaan omtrent de keus der kandidaten, die voor dit hertogdom zijn te kiezen, tot afgevaardigden bij de nationale vergadering te Frankfort.

Buitenlandsche berigten.

Frankrijk. — De zitting van de nationale vergadering van den 8 is, in haar eerste gedeelte, gewijd geweest aan het aanhooren van de verdere verslagen der leden van het voorloopig bewind.

De heer *Garnier Pagès* (finantiën) kondigde de hervorming van het postwezen aan; voorts dat de Staat de *assurantiën* zou overnemen; dat eene progressieve belasting op de successie zou worden gelegd; dat de domeinen en diamanten der kroon nog gespaard zijn, doch dat alle ontwerpen gereed liggen om ze, des noodig, ten behoeve des lands, te vervreemden; dat de zaak van de amortisatie van schuld nader ter sprake zal komen; dat er ontwerpen zouden worden aangeboden om de spoorwegen aan den Staat te brengen, daar het bestaan van die groote compagniën niet met de beginselen van den gemeenebestelijken staat overeenkomt; dat men, op den grondslag van het reeds verrigte, de groote finantiële zaken zou kunnen volbrengen, die men op het oog had, en dat de vergadering het zich ten roem moet stellen, eenmaal te kunnen zeggen: «De Republiek heeft Frankrijk voor bankbreuk beveiligd!» (*Toejuiching.*)

De heer *Arago* (oorlog en marine) zeide, dat de eerste gedachte des bewinds geweest was, om Frankrijk voor eenen inval van vreemden te behoeden; dat eene commissie voor 's lands verdediging is bijeengeroepen, wier arbeid spoedig gereed zou zijn; dat de oude batailjons zeer onvoltallig waren; dat de ruiterij, het materieel der artillerie in zeer onvoldoenden staat waren; dat in dit alles is voorzien; dat de infanterie is vermeerderd, de artillerie versterking van treinpaarden gekregen heeft, de ruiterij op krachtiger voet is gebragt; zoodat Frankrijk nu 500,000 man te voet en 80,000 ruiters dadelijk tegen eenigen vijand kan overstellen. Daarenboven is de nationale garde voor een gedeelte gemobiliseerd. Alleen te Parijs zijn 150,000 geweren uitgedeeld; der nationale garde is alzoo eene groote stevigheid bijgezet. Daarentegen zijn verscheiden bezuinigingen ingevoerd. 12,000 man zijn uit Algiers teruggeroepen, die door de reserve van de ligting van 1843 en 44 zullen vervangen worden. Het leger in Afrika zal dan 70,000 man geregelde troepen, 10,000 inboorlingen en 18,000 ruiters tellen.

Er waren vele promotiën geschied, doch ditmaal voornamelijk voor de zoo nuttige als verdienstelijke klasse der onderofficieren. (*Zeer wèl.*)

De krijgstucht, een oogenblik door de omwenteling verzwakt, was weder op den besten voet hersteld.

Wat de zeemagt aangaat, verscheiden smaldeelen waren uitgezonden, om de roemrijke vlag te toonen; de krijgstucht liet niets te wenschen over; de admiraliteits-raad is op andere grondslagen gevestigd, en haar de uitspraak over de bevordering van officieren overgelaten; zoodat hier geen misbruik van gunst of invloed meer kan plaats hebben.

De heer *Marie* (openbare werken) verklaarde, dat het land vroeger slechts in schijn bloeide; dat hij vele werkplaatsen had moeten ondersteunen; doch dat hier het geld op eene vruchtdragende wijze gebezigd was; dat er ook werkplaatsen voor vrouwen waren opgerigt enz.

De heer *de Lamartine* legde daarna den stand der buitenlandsche zaken bloot, sedert de omwenteling van Februarij. Hij klom tot het jaar 1815 op en schilderde den werkkring van de Fransche diplomatie sedert dien tijd. Hij hernieuwde, namens de regering van de republiek, de verklaring van het ontzag dat Frankrijk voor de regten aller volken zoude toonen. De groote bewegingen van Italië, van Oostenrijk en Pruissen, gaven hem welsprekende woorden in, die andermaal eenen diepen indruk maakten. (Intusschen is het verslag deswege nog zeer onvolkomen; zoodat wij liever met de mededeeling daarvan wachten, tot dat wij het stuk in zijn geheel kennen: zie de *Laatste Berigten*).

Er werd vervolgens voorlezing gedaan van eenen brief van den bekenden dichter *Béranger*, die zijn ontslag als lid van de vergadering vroeg; doch dit is hem geweigerd.

Het tweede gedeelte van de zitting der nationale vergadering van den 8 is zeer onstuimig geweest. Nadat de leden van het voorloopig bewind hunne verslagen uitgebragt hadden, was de gewigtige vraag aan de orde, wegens de benoeming van een uitvoerend bewind, dat werkzaam zou zijn tot de zamenstelling van de staatsregeling. Hier gold het eerst de zaak zelve, daarna de personen.

Wat de zaak betreft, wilden sommigen dat de vergadering zelve het bewind zou voeren, met ministers, aan haar onderworpen, en met een president zonder portefeuille; anderen vroegen blootelijk het behoud van het voorloopig bewind; weder anderen, eene uitvoerende commissie, het zij met drie, vijf of zeven leden.

Wat de personen aangaat, men kent de splitsing, welke in het voorloopig bewind sedert lang bestaat, de partij der meerderheid of van *Lamartine*, en die van *Ledru-Rollin*, of der minderheid; men weet ook dat *Lamartine* de scheiding van laatstgemelden uit het bewind ongaarne zou zien, daar hij daarvan noodlottige gevolgen voor de rust vreest.

De heer *Dornès* nu deed een voorstel, dat blijkbaar ten doel om de questie, wat zaak en personen betreft, op eens te regelen. Het strekte om eene commissie te doen benoemen, aan wie het uitvoerend bewind zou worden toevertrouwd; maar nu wilde de heer *Dornès* de namen harer leden noemen..... en daar barstte het onweder in de vergadering los. Deze begreep het denkbeeld des voorstellers, en wilde de namen niet uitgesproken hebben. Het rumoer bereikte weldra het toppunt, en de voorzitter moest niet alleen tot de orde roepen, maar zich dekken, om de vergadering voor eene wijl te sluiten. Nadat de orde eenigzins hersteld was, werd de vergadering weder geopend, en nu besloten het voorstel aan de afdeelingen te verzenden, die zich met het onderzoek van de gewigtige thans opgekomen vraagstukken zullen bezig houden.

De beteekenis van het woelig tooneel in de zitting van den 8 is, dat het voorstel van den heer *Dornès* den naam van *Ledru-Rollin* eene plaats gaf naast dien van *Lamartine*. Nu schijnt de vergadering, ondanks de verzoenende houding van laatstgemelden ten opzigte van *Ledru-Rollin*, besloten te hebben dien haar vertrouwen niet te schenken; maar het is waarschijnlijk, dat, wat zij ook besluite, *Lamartine* zich genoopt zal gevoelen aan het bestuur te blijven.

Het voorstel van den heer *Dornès* had een tweede gedeelte: het strekte, om aan het voorloopig bewind dank te zeggen en te verklaren, dat het zich jegens het vaderland verdienstelijk had gemaakt. Dit gedeelte is eenstemmig aangenomen.

Ten slotte van de zitting is de bekende revolutionnaire *Barbès* op het spreekgestoelte verschenen en heeft met de vrienden van orde volslagen gebroken; hij heeft de fnuiking van de woelzieken in Rouaan eene «verfoeijelijke slagting» geheeten, en een onderzoek van het gebeurde gevraagd, maar een ander onderzoek, dan dat voor den regter; kortom hij heeft zich allerhevigst uitgelaten. Hij werd echter op eene edele wijze door den heer *Senard* beantwoord, die het gebeurde te Rouaan als het gevolg beschreef van de werking der clubs, der volkswoelingen, der noodlottige verdeeldheid, die men tusschen burgers en werklieden had willen zaaijen. Deze woorden werden door de vergadering gedeeld.

— Van dag tot dag verkrijgen de clubs te Parijs meer en meer invloed; zoo hebben zij den minister van Binnenlandsche zaken thans overgehaald haar eene tribune in de nationale vergadering af te staan en twee bureaux der kamer ter harer beschikking te stellen; men spreekt er echter van, dat het verlof daartoe zal ingetrokken worden.

Tegen den 14 Mei zal weder een luisterrijk feest worden gehouden; sommigen zijn voor den afloop daarvan echter beducht.

De zamenkomst der nationale vergadering heeft het aanzien der hoofdstad weder zeer verlevendigd.

— Het bestuur heeft doen tegenspreken, dat het leger der Alpen in Italië zou trekken. Men zegt, dat de Britsche regering zulk eene tusschenkomst als een geval van oorlog zou opnemen.

Italië. — De tijdingen uit Italië blijven thans gunstiger voor de italiaansche zaken luiden. *Karel Albert* is als uit zijne werkeloosheid opgestaan. Eene nieuwe overwinning bij Bussolengo heeft hem den 29 April meester gemaakt van de linie, van het uiterste punt van het meer van Garda tot aan het versterkte kamp van Verona. Eene zeer sterke stelling, die van Pastrengo, nabij Peschiera, is door de Piemontesche troepen ingenomen. De geestdrift klimt weder bij dien voortgang der Italiaansche wapenen.

Tezelfder tijd is Venetië, door het gevaar van spoedig weder door de Oostenrijkers genomen te worden, gedrongen geweest, zich voor goed in de armen van *Karel Albert* te werpen. Het voorloopig bewind te Milaan heeft daarop terstond de vereeniging van Venetië met Lombardye besloten.

De tijdingen uit Rome zijn niet minder gewigtig. Den 1sten heeft er eene beweging plaats gehad, strekkende om den Paus te dwingen, aan Oostenrijk den oorlog te verklaren. Het bleek namelijk, dat Oostenrijk den Paus met eene afscheuring van de duitsche bisschoppen had doen dreigen; waarop *Pius* voor de gevolgen hiervan zou zijn teruggedeinsd en tot geen verklaarden krijg tegen Oostenrijk hebben willen besluiten. Het geheele ministerie heeft alstoen zijn ontslag gegeven; dat echter nog niet dadelijk is aangenomen. Men sprak van zijne vervanging door een ministerie onder den bekenden vrijheidsman *Maniami*. Het volk heeft den Heiligen Vader gedreigd, dat het een voorloopig bewind zou zamenstellen en hem alle tijdelijk bewind ontnemen, indien hij niet binnen vier en twintig uren beloofde den krijg te verklaren. De gewapende burgerwacht was weêr op de been en had al de poorten bezet, zoodat zij den kardinaal *Della Genga*, voorstander van Oostenrijk, niet heeft vergund de stad te verlaten.

Op Sicilie heeft de afzwering van den koning van Napels door het parlement te Palermo, het eiland in twee partijen verdeeld, waarvan eene de onafhankelijkheid des eilands wil, de andere de verbinding met het Italiaansche vaste land.

Duitschland. Overeenkomstig den algemeen uitgedrukten wensch, heeft de Bondsdag den 3 dezer besloten, om aan de Bonds-regeringen de benoemingen van 3 gezanten voor te stellen, die in spoedvereischende gevallen op eigen gezag, en anders overeenkomstig den raad der Bondsvergadering, te handelen hebben en aan het Duitsche volk en de regeringen verantwoordelijk zijn.

— De Wurtembergsche regering heeft voorgesteld, de zittingen van den Bondsdag openbaar te houden.

— In ons nr. van 6 dezer, hebben wij het Ontwerp van de *Duitsche Grondwet* medegedeeld, met de inleiding daarvan, die door Prof. *Dahlman* gesteld is; — in ons vorig nr. het Ontwerp van *Oostenrijksche Staatsregeling*.

Men weet dat over beide eerlang beraadslaagd zal worden; de gelijktijdige verschijning van die twee staatsregelingen is echter niet geschikt, om te doen vermoeden, dat Oostenrijk ligtelijk zich geheel naar het Duitsche zal voegen.

België. De senaat heeft de wet op de gedwongene leening aangenomen, en zij is daarop onmiddelijk uitgevaardigd. Geheel het bedrag der grondbelasting wordt gevorderd, en wel van $^1/_8$ der hoogst aangeslagenen; geheel de opbrengst van de personele belasting, wat betreft de huurwaarde, de haardsteden, de dienstboden en de paarden, van $^5/_8$ der hoogstaangeslagenen; 5 per cent van de renten, ook der hypotheken; 4 percent korting der pensioenen en tractementen van 2000 fr., met opklimming van 1 per cent voor elke 1000 fr. Van het bedrag, omtrent welks terugbetaling nader zal worden beslist, zal eene rente van 5 percent worden verstrekt.

Hamburg, 6 Mei. — Terwijl de Denen zich de oorlogskans, die zich te land tegen hen verklaard heeft, ter zee trachten te herstellen en door het nemen onzer koopvaardijschepen en stremmen van onzen handel, ons tot eenen voor hen voordeeligen vrede willen dwingen, begint men er hier op uit te zijn, ook die kans tegen hen te verkeeren en eene Duitsche marine te doen ontstaan, die zoo verdedigender als aanvallenderwijze tegen hen zal kunnen ageren. Dit ontwerp is zelfs heden de groote aangelegenheid geweest, die onze beurs heeft bezig gehouden, en de krachtige bewoordingen in welke de heer *Godeffroi* er op aandrong, dat geheel Hamburg zijne krachten hiertoe zou inspannen, om de Elbe van de haar knellende blokkade te bevrijden, heeft de beurs als geëlectriseerd. Hij heeft medegedeeld, hoe zijn broeder, de heer *Casar Godeffroi* en de heer *R. Sloman*, reeds gisteren de bewilliging van den senaat hadden bekomen, op hun voorstel, om stoom- en andere vaartuigen tegen de Denen te wapenen en de hamburger vlag te doen voeren, en op zijn vermanen, dat toch ieder Hamburger naar vermogen tot zoodanige uitrustingen mogten bijdragen, is onder algemeene toejuiching eene ruime deelneming gevolgd, terwijl voorts tot leden van een comité ter bestiering van deze onderneming zijn benoemd de heeren *Godeffroi*, *Gorrissen*, *Rost-Vidal* en *R. Sloman*. De heer *J. C. Godeffroi*, die zich verbonden heeft, den togt in persoon mede te maken, heeft zijn zeilschip *Steinwarder* met eene som van 5000 mark banco beschikbaar gesteld; de heer *Sloman* heeft gelijke som en zijne pakketboot *Franklin* gegeven.

Voorts is er in de hamburger wekelijksche zeetijdingen eene oproeping van alle hamburger zeelieden verschenen en uit Koningsbergen wordt gemeld, dat de zeelieden aldaar zich vereenigd hebben om de daarvoor gestationneerde deensche oorlogschepen met hunne boten aan te tasten.

Laatste Berigten. In de rede over de buitenlandsche zaken, door den heer *Lamartine* gehouden, spreekt hij slechts zeer algemeen over Polen; doch wat Italië betreft, zegt hij dat indien een kreet van nood uit Lombardye werd geslaakt, Frankrijk ter bescherming zou toesnellen. Overigens wil hij dat Frankrijk, bij eenen krijg, niet met 36 millioen, maar met 88 millioen strijders zou optrekken.

— De Denen hebben het eiland Alsen ontruimd. Men verzekerde, dat de koning van Denemarken vredes-voorslagen gedaan had.

De ridder *Bunsen* is te Sleeswijk tot lid van het duitsch parlement benoemd.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.